

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177	Letna naročnina, Italija Lir 35.000
PODUREDNIŠTVO 34135 Trst, Vicolo d. Rose, 7 - Tel. 414646	Letna inozemstvo Lir 50.000
	Zračna pošta inozemstvo Lir 80.000
	Poštno čekovni račun: štev. 11234499

Leto XL. - Štev. 20 (1999)

Gorica - četrtek, 19. maja 1988 - Trst

Posamezna številka Lir 800

Ob krizi italijanske šole Papež ponovno v Južni Ameriki

Italijanska šola je v letošnjem šolskem letu v posebno hudi krizi. Solski sindikati stavkajo tako, da ob koncu šolskega štirimesečja niso ocenili dijakov; tudi so več dni dejansko stavkali. Razgovori z vlado niso do sedaj pripeljali do zaželenih uspehov. Nevarnost je, da bodo ob koncu šolskega leta blokirani končni izpiti in ocene.

Stavkali so tudi dijaki. Kratko: ves šolski sistem v Italiji je v krizi, živi v nekem nezadovoljstvu, zmedu, skoro v kaosu.

Vatikansko glasilo L'Osservatore Romano se je v tej krizi oglašilo z naslednjim uvodnikom (5. maja):

Ze pet let je, da ne gremo še dalje, kar vsako leto ob zaključku šole razburja študente, šolnike in družine. Ponovno se šolniki čutijo prisiljeni, da se zatečejo k tkm. »izsiljevanju spričevala« z groznjo, da se ne bodo udeležili izpitov in redovanja. To ob koncu šolskega leta, ki je že tako bilo mučno in zmedeno; ni mu taktikalnega šolskega zvonce, ni bilo značilno redno ocenjevanje ob koncu trimesečja ali štirimesečja, temveč poročila o stavkah, ki so sili dijake, da so zapuščali šolo, in izjave odgovornih politikov, ki so se izkazale kot lažne že po 24 urah.

Kategorija šolnikov je važna z vidika vzgoje, toda je šibkejša od drugih kategorij javnih uslug, zato je razumljivo, da je nekako nagono prisiljena k posebni obliki pritiska v trenutkih, ko postane po silil razmer birokracija: ob izpiti, ob redovanju, ob zaključku šolskega leta. Ze nekaj let se dogaja v veliko vzgojno škodo dijakov in družin, da se zadeva potiša s kakim provizoričnim ukrepom zadnje ure. V resnici pa se zahteva veliko več: globalen in podroben načrt in pa resen, ne improviziran napor za reformo šole. Toda ne ob koncu šolskega leta. To bi morali razumeti vsi, ki so odgovorni za spor. Bolna šola, kot se ponavljajo tožbe in zahteve, ni le bolezenski znak nekega sektorja, temveč je hud simptom neke bolezni, ki razjeda in znotraj slabi demokratično državo.

Predvolilna razmišljanja

Le malo časa nas loči ob bližnjih volilnih rokov. Stranke se morajo pripravljati na razne nujne obveznosti, kot so predložitev in sestava kandidatnih list, organizacija volilne kampanje, srečanja z volivci itd. Vse to je sedaj stvarnost in tudi na slovenskih političnih dejavnikih je, da se teh stvari kar se da aktivno in plodno lotevajo.

Prišlo je do mrzličnih in živahnih srečanj, sej, sestankov, na katerih so padali predlogi, imena, nosilci, podnosilci, možni kandidati (glavni ali stranski) — vse to je seveda normalno v vsaki predvolilni pripravi. To velja (se razume) tudi za slovensko stranko. Na raznih ravneh so odgovorni jemali sklepe in protisklepe, predloge in protipredloge. Sekcije, pokrajinska vodstva, deželno vodstvo — vsi ti dejavniki naj odločajo o vsem tem. Kot je razumljivo, se prav v tem smislu sedaj lahko že izkristalizirajo mnenja in stališča, se krešejo misli in nato oblikujejo ideje vse do sprejemanja sklepov.

Evidentiranje kandidatov ima svoje pozitivne in negativne strani. Gre za izbiranje najbolj možnih in primernih oseb, ki naj na enem ali drugem mestu zastopajo stranko in njene interese. Izbira ni vedno lahka, saj predpostavlja celo serijo dejavnikov, ki morajo botrovati dokončnim odločit-

Naj bo jasno: šola ni »nekaj«, kar se upravlja z volilnimi kriteriji; ni rastlinjak za osebne volilne glasove. Šola je »kraj«, ki ga je treba voditi s primerno strokovnostjo, modrostjo, z jasnimi idejami, s pogledom, uprtim v sedanost in projekciranim v neposredno prihodnost in tudi v daljšo bodočnost.

Čas je, da se šola »premotri«, premisli, začeni od navidezno banalnih, a temeljnih osnov, da bo mogoče zastaviti in razviti neko organsko in ne improvizirano obnovo šole. Vprašanja so: Kako si zamisljamo šolo? Kakšno šolo želimo danes? Kakšno za prihodnje desetletje?

Nujno je obnoviti vlogo, ki jo šola ima v družbi in za družbo; nujno je povrniti smisel, ki naj ga ima izbira učenja in poiskati avtentične nagibe za učenje; nujno je nuditi demokratični družbi res šolo, ki ne sme biti parkirišče, temveč kraj oblikovanja. Oblikovanja, ki zasluži to ime.

Ko se šolarji, dijaki in družine zaskrbljeni vprašujejo, kako bo z letošnjim zaključkom šolskega leta, naj se zavedajo, da pri šoli gre za staro nezdravo stanje, ki zahteva korenitega zdravljenja. Toda, ali je italijanski parlament zmožen se lotiti tega truda? Imamo sicer novo vlado z dobro večino v parlamentu, a vse kaže, da imata vlada in opozicija vse druge skrbi prej kot pa resno in korenito reformo šole.

Vzrok je v tem, da bi hotela vsaka stranka šolo po svojem ideološkem in političnem perspektivi, pozabljaajoč, da je smoter šole učiti, vzgajati, bogatiti mladež, ki vanjo zahaja. Ker državna šola tega ne nudi v zadovoljivi meri, se starši vedno bolj odločajo za privatne šole, četudi so tam večji stroški.

Končno vse kaže, da bodo spor med šolniki in vlado spet za silo zakrpali s poviškom plače šolnikom in nekaterimi drugimi ugodnostmi. Resnična prenova šole bo pa znova odložena za nedoločen čas.

vam. Te pa morajo biti tako za stranko, predvsem pa za volilni zbor v vsem sprejemljive. To še posebej v smislu, da morajo prinesiti tako stranki kot celotni skupnosti (v našem smislu narodni) pozitiven delež.

Nedavne »predsedniške« volitve v SR Sloveniji so dokazale prav to. Šlo je najprej za evidentiranje kakih sedem kandidatov, postavljenih v glavnem od vrha partije, pa tudi morda od nekaterih drugih družbenih dejavnikov. Prvi je odpadel prav glavni verjetni kandidat, nekdanji predsednik slovenske vlade in partije Marinc. Za njim je šla tudi vrsta drugih uglednih osebnosti, med temi znan slovenski pesnik. Ostal je le en sam (nekdanji jugoslovanski diplomat pri OZN). Ta je potem bil tudi izvoljen za predsednika predstava SR Slovenije s skoraj plebiscitarnim izidom...

V našem primeru ne gre za nikake predsedniške volitve, ne francoskega ne ameriškega kova in niti onega iz SRS. Vsceno pa je vloga in pomen kandidatur tudi pri nas nekaj podobnega. Treba je, da se stranke in tudi slovenska stranka odgovorno odloča za pravilno ocenjevanje kriterijev in temu sledeče izbire. Samo tako bo tudi prislughnala ljudski volji in tako omogočila dejanski volilni uspeh!

Spectator

Papež je spet za 11 dni zapustil Vatikan in odpoval na obisk v štirih deželah Latinske Amerike: Urugvaj, Bolivijo, Perú in Paragvaj. V Južno Ameriko se je vrnil že devetlet. Znano je, da sv. oče čuti do te celine posebne obveznosti. V njej živi namreč nad 300 milijonov katoličanov.

Med svojim potovanjem je obiskal 17 mest, daroval 11 sv. maš, govoril kar 50-krat in sicer delavcem, duhovnikom, redovnikom, izobražencem, Indijancem. Prišlo je tudi do ekumenskih srečanj z nekatoličani in Judi.

Ceprav velja Latinska Amerika za Cerkev jutrišnjega dne kot celina upanja, ni mogoče prezreti, da so v večini držav tega dela sveta grobo kršene človekove temeljne pravice.

URUGVAJ

Papež je odpoval z rimskega letališča v soboto 7. maja. Prva postaja je bila v Urugvaju. Tam so posebne razmere. 90% prebivalstva je katoličanov, a njihovo versko življenje se omejuje predvsem na krst, prvo obhajilo in cerkveni pogreb. Cerkevne poroke so redke. Državo je dolgo vladala vojaška diktatura. Sedaj ima demokratično ureditev. Predsednik je Julio María Sanguinetti.

Papeža je ob prihodu pozdravila ogromna množica. Od letališča ga je vodila pot v mestni stadion, kjer je bilo evharistično bogoslužje. Pozno zvečer se je na katoliški univerzi v Montevideu srečal s svetom kulture, vzgojitelji, predavatelji in študenti.

Pri srečanju z delavci je sv. oče poudaril veliko važnost sindikalne aktivnosti.

V BOLIVIJI

Bolivija je ena najrevnejših držav na svetu. Velike socialne razlike. Močno je razširjena trgovina z mamili. Bolivijski predsednik je 81-letni Víctor Paz Estensoro. Glavno mesto je La Paz. V Boliviji se je papež ustavljal pet dni, od 9. do 15. maja.

Bolivija ima bogate rudnike. Ker pa je na svetovnem trgu močno padla vrednost rudnin in kovin, je bila država prisiljena zapreti mnogo rudnikov in rudarji so se znašli na cesti. Številni si pomagajo s pridobivanjem kokaina. Za brezposelne rudarje se je zavzel škof Toribio Ticona, ki ga imenujejo »rudarski škof«.

Papež je v prostorih nunciature sprejel diplomatske predstavnike. V govoru se je dotaknil dveh bolečih vprašanj. Bolivija je močno zadolžena in vračanje dolgov

Iz intervjuja koprškega škofa Metoda Piriha

Zadnja, 79. št. »Primorskih srečanj« objavlja dolg (7 strani) intervju s koprskim škofom Metodom Piriham. Pogovor z njim je imel Marjan Tavčar. Zastavil mu je številna vprašanja o raznih problemih in zadevah Cerkev v koprski škofiji, pa tudi splošnih. Škof je na vse odgovoril brez strahu in prikrivanja. Npr.: Kateri posvetni časopisi prihajajo redno na škofijo? Odgovor: Delo, Primorski dnevnik, Mladina, Novi list idr.

Zanimivo je, kar je povedal glede dušnega pastirstva za tujce med turistično sezono: »V sezoni je v Portorožu vsako nedeljo maša v nemščini in italijanščini. Večkrat imajo turistične skupine s seboj tudi svoje duhovnike. Ko teh ni, poskrbijo za njih duhovniki obalnih mest. Vsi obalni župniki dobro poznajo vsaj en tuj jezik. Turisti pozitivno ocenjujejo versko življenje pri nas. Občudujejo zlasti zborovsko in ljudsko petje, začuden pa so, ko zvedo, koliko let je treba prositi in čakati dovoljenje za nove cerkve in kako da laiki malo sodelujejo pri bogoslužju.«

Pogovorili so se tudi o Ciril-metodijemskem društvu. Škof je med drugim dejal: »Ciril-metodijemsko društvo, sedaj Društvo slovenskih duhovnikov, je nastalo v določenem zgodovinskem času in z določenimi nameni. Duhovniki niso vselej svobodno stopali vanj. Kot vsi mladi danes so tudi mladi duhovniki kritični, hočejo zvedeti resnico iz knjig in od svojih starih sobratov...«

Vprašali so ga o samoupravnem socializmu: »V teoriji je samoupravni socializem v mnogočem sprejemljiv. Žal pa je praksa daleč od idealov. Če bi to teorijo uresničevali idealni ljudje, potem bi verjetno ne bilo takega razhajanja v praksi. Osebo menim, da kjer se ne spojuje deset božjih zapovedi, ne more pomagati niti deset tisoč zakonov. Dejansko smo danes v naši družbi zasuti s tisoč predpisi, ni pa ljudi, ki bi te norme izvrševali.«

Glede opravljanja verskih obredov po domovih za ostarele in po bolnišnicah je škof odgovoril, da se je položaj znatno izboljšal, zaprta pa ostaja še vedno arma-

va (JLA). »Popolnoma nerazumljivo je, da se na verne vojake pritiska, naj ob prostih izhodih ne gredo v cerkev, naj ne sprejemajo verske literature, ki izhaja iz naših držav. Celo na Sveto pismo gledajo ponekod kot na protidržavno literaturo...«

O veliko stvareh so se pomenili, a naj omenimo še eno: obisk sv. očeta v Jugoslaviji. Škofov odgovor: »Kaj je pravi vzrok za večkratno odložitve obiska papeža pri nas, lahko le ugibamo, saj o tem ni bilo prave in razumljive razlage. Če je papež potoval tudi v taške države, kjer je bilo še kako pomembno, koga bo obiskal in kaj bo govoril (npr. Čile, Nikaragva), se mi zdi še toliko bolj nerazumljivo, da ne bi mogli najti skupnega jezika za obisk pri nas...«

Za avtonomijo slovenske šole

Vsadržavni šolski svet je na zasedanju 10. maja izglasoval vrsto pripomb k zakonskemu predlogu o šolski avtonomiji, ki ga je minister za šolstvo Galloni predstavil ob februarjskih volitvah v šolske svete.

V sedmi točki vsadržavnih svet opozarja ministra na nujnost primernih ukrepov za slovensko šolo, da bodo lahko določila tega zakona veljala tudi za te šole: predvsem na nujnost ustanovitve posebnega medpokrajinskega zbornega organa, ki naj ima pristojnosti okrajnega in pokrajinskega šolskega sveta, ter na nujnost ustanovitve urada za slovenske šole z intendantom na čelu. Predlog je postavil prof. Samo Pahor.

Partija ne vleče več

Kriza, ki je zajela jugoslovansko družbo, se odraža tudi v Zvezi komunistov v vseh republikah, najbolj v Sloveniji. Statistika pravi, da je v ZKJ vedno manj intelektualcev, vedno več pa članov v manj razvitih okoljih. Inteligenca množično vrača članske izkaznice in mladina ne kaže skoro nobene želje po njih. Pač pa raste uradniški aparat, povezan z oblastjo.

preprečuje vsak socialni napredek. Nujno je, da se najde način za olajšanje vračanja dolga. Drugo vprašanje je dostop do morja. Bolivija je celinska država in se že dolgo trudi, da bi ji sosednji Čile dovolil dostop do Tihega oceana. Papež je rekel, naj bi prišlo do take rešitve v duhu solidarnosti med latinskimi državami.

Na letališču je papež spregovoril 400.000 glavi množici. V naslednjih dneh pa je obiskal še šest bolivijskih mest. Tako se je mogel osebno seznaniti z vso tragiko bolivijskega prebivalstva. Kar 50% družin živi v enosobnih barakah. Med dojenčki je visoka umrljivost. Šole delujejo samo v večjih mestih, zato je nepismenost splošen pojav.

PERU

Papež se je v Peruju mudil samo en dan in sicer v nedeljo 15. maja. To andsko državo je že obiskal leta 1985. Tokrat pa se je želel udeležiti slovesnosti mednarodnega evharističnega kongresa v glavnem mestu Limi. Kongresa so se udeležili tudi verniki iz sosednjih držav.

V državi povzročajo mnogo gorja levičarska gverila Sendero Luminoso (Svetla pot). Tudi med papeževim obiskom so bili gverilci aktivni. Pripravljali so celo atentat na papeža. Na letališču so pravočasno našli avto, natrpan z dinamitom, nedaleč od kraja, kjer je potem pristalo papeževo letalo. V še večji nevarnosti pa je bil papež na glavnem trgu pred cerkvijo. Med agente javne varnosti so se pomešali v policiste preoblečeni gverilci. Odkrili so dva, oborožena z brzostrelko in ju aretirali. Gverilci so se znesli tudi nad mestom. Poškodovani so električno centralo in velik del mesta je ostal v temi, tudi stolnica ob srečanju s papežem, vendar se je srečanje mirno nadaljevalo.

Vse to pa ni preprečilo, da ne bi sv. oče pozdravilo nad dva milijona ljudi. Janez Pavel II. je imel več govorov, ki so se vsebinsko dotikali istih problemov kot v Boliviji, saj Perú trpi na istih težavah. Posebej je povabil gverilce, naj prenehajo z nasiljem. Nasilje ne vodi do dovoljnih rešitev, temveč rodi novo nasilje. Socialne razmere je možno zboljšati samo z dialogom.

ZAPLET PRED OBISKOM V PARAGVAJU

Nastala je resna nevarnost, da se bo papežev obisk v Latinski Ameriki skrajšal za tri dni. Težave je povzročil državni poglavar Paragvaja general Alfredo Stroessner. V dogovorjenem programu je bilo predvideno papeževo srečanje s predstavniki opozicije. General pa se je premislil in hotel preprečiti, da bi prišlo do tega srečanja. Izgovarjal se je, da ob tem srečanju ne more zagotoviti sv. očetu varnosti.

Papež na to omejitev ni pristal. Zgodilo se je prvič v 37 potovanjih izven Italije, da bi kakšna vlada spreminjala že sprejeti in odobreni program. Odločno so nastopili paragvajski škofje. General je končno popustil.

Papeško letalo je pristalo na letališču prestolnice v ponedeljek 16. maja popoldne. Na letališču je papeža sprejel in pozdravil državni poglavar Stroessner. Sv. oče je v svojem odgovoru poudaril pastoralni značaj obiska v deželi. Med drugim želi biti glasnik cerkvenega socialnega nauka, ki lahko ustvari prave pogoje za socialni napredek.

General Stroessner je na čelu države že od leta 1954. Njegova stranka Colorado je tako močna, da mu pri vsakih volitvah zagotovi zmago. Ob papeževem obisku se je zgodilo prvič, da so se škofje javno uprli generalovim načrtom.

Generalu ni bilo po volji papeževo srečanje s predstavniki političnega in sindikalnega življenja in zlasti še, ker so bili na srečanje povabljeni tudi predstavniki politične opozicije in celo Ljudske stranke, ki jo je vlada prepovedala. Do srečanja je prišlo v torek 17. maja.

S. Z.

Poostitve na šolskem področju

Italijansko javnost še dalje presenečajo in razburjajo odločitve šolnikov, ki nadaljujejo z bojkotom ocenjevalnih sej in sej za uvedbo učbenikov za šolsko leto 1988/89. V zadnjih dneh se je boj »upornih profesorjev« celo poostiril, saj so za naslednje dni napovedane celodnevne stavke in enourne prekinitve pouka. Za nadaljnjo radikalizacijo boja so se odločili danes najvažnejši predstavniki šolnikov, tj. Snals, Gilda, Cobas.

Čeprav so datumi kot tudi zahteve stavkajočih različni, vendar lahko v zadnjih mesecih govorimo o pravnem gibanju šolnikov, ki so združeni in enotni vsaj v temeljnih zahtevah: 1. pri pogajanjih za novo delovno pogodbo morajo biti prisotni tisti, ki res predstavljajo šolnike; 2. država mora dobiti posebne fondne za novo delovno pogodbo; 3. šola in njeni problemi so specifični in kot take je treba obravnavati; 4. priznavanje »nevidnega« dela. Pod takimi pogoji bodo šolniki prenehali s svojimi agitacijami.

Tudi Sindikat slovenske šole - Tajništvo Gorica je na svoji zadnji seji v četrtek 12. maja potrdil bojkot ocenjevalnih sej in bojkot sej za uvedbo učbenikov. Poleg tega si pridržuje možnost poostitve boja s celodnevno stavko proti koncu maja.

Na seji je bil prisoten tudi pokrajinski odbornik za šolstvo in kulturo dr. Mirko Spacapan, s katerim je stekel pogovor o bodočem slovenskem šolskem centru in o zavodu Ziga Zoisa.

Zemljišče bodočega središča slovenskih višjih šol je že izravnan, denar je nakazan, v kratkem se bodo začela dela. Že sedaj pa je treba razmišljati o preselitvi nižje sred. šole »Ivan Trinko« v primerne prostore.

Glede osamosvojitve zavoda Ziga Zoisa se po predpisih v vsedravnem merilu zahteva za osamosvojitve kakega zavoda vsaj sto vpisanih. Sindikat pa je mnenja, da to merilo ne sme veljati za slovenske šole. Vendar se zadošča tudi pogojem, ki jih predvideva zakon, saj bo na omenjenem zavodu v prihodnjem šolskem letu več kot sto vpisanih. Zato meni, da ni in ne sme biti ovir, da se zavod osamosvoji. Odbornik za šolstvo je obljubil, da bo to mnenje posredoval pristojnim oblastem in da upa na ugodno rešitev. Poleg tega zagotavlja, da bo zavod v kratkem dobil tehničnega pomočnika in bodo rešene težave z laboratorijem.

Ravnatelj trgovskega zavoda »I. Cankar« prof. Mirko Šturm je poročal o možnostih eksperimentacije ali posodobitve trgovskega zavoda pred reformo samo, ki bo prišla z veliko zamudo. Tej pobudi naj bi prislunmila in se zanj zavzela vsa naša skupnost.

Razvil se je nato razgovor o perspektivah šolske reforme, problemih osnovnih šol v Standreužu in Gorici, bojkotu v pokrajinski in okrajne svete, vsedravnem šolskem svetu, avtonomiji slovenske šole itd. - SI

9. Pastirčkov dan v Gorici

Druga nedelja v maju je že postala pravo tradicionalno srečanje malih in velikih prijateljev in sodelavcev otroške revije Pastirček. Kraj prijetnega srečanja je bil Katoliški dom v Gorici. Namen srečanja sta lepo orisala mala napovedovalca Klementina in Jan:

»Že leto dni je minilo od zadnjega srečanja na Opčinah v parku Finžgarjevega doma. Letos smo se zbrali tu v Gorici vsi Pastirčkovi prijatelji s Tržaškega in Goriškega. Zelo radi ga prebiramo, rešujemo uganke, barvamo, pišemo in še in še... Pastirček je vez prijateljstva med tržaškimi in goriškimi otroki, saj to ni ne tržaški ne goriški, to je naš, zamejski otroški list, ki želi posredovati nam mladim dragocene vrednote kot ljubezen do materinega jezika, do slovenske pesmi, vere... Vedno se iz njega kaj novega naučimo. Veliko ljudi se trudi, da bi naš list bil zanimiv, živilen, pester, in prav njim gre iskrena zahvala, da Pastirček za 42 let izhaja. Za ves uredniški odbor predlagava aplavz. Današnje srečanje pa je priložnost, da se malce razvedrilo, nasmejemo, zapojemo in kaj povemo.«

Prvi se je na odru prikazal otroški zbor »Slomšek« iz Bazovice, ki je pod vodstvom Andreja Pegana zapel tri pesmi. Pri klavirju je spremljal Marko Ozbič. Slavnostni govornik Aleksander Mužina ali Branko, kot ga poznajo Pastirčkovi prijatelji, je poudaril vzgojni pomen te revije. Otroško-mladinski zbor iz Sv. Križa pri Trstu je zapel pod vodstvom s. Angeline Šterbenc.

Izredni gost 9. Pastirčkovega dneva je bil svetovno znani čarodej duhovnik-salezijec Mirko Žerjav iz Ljubljane. S svojimi izvornimi čira-čara je držal nabito polno dvorano otrok in odraslih v navdušeni napetosti skoraj eno celo uro.

Dolgoletna urednica Pastirčka pesnica Ljubka Sorli je izročila nagrade-priznanja najbolj zvestim Pastirčkovim sodelavcem v tem šolskem letu. Ti so: OŠ »A. Sirk« Sv. Križ pri Trstu, OŠ »Bazoviški junaki« Rojan, OŠ »F. Milčinski« Katinara, OŠ

»M. Samsa« Domjo, OŠ »I. Trinko Zamejski« Ricmanje, OŠ »A. Gradnik« Repentabor, I.A, I.B, I.C in I.D Sr. Š. »I. Trinko« Gorica, 5. r. OŠ »O. Župančič« Gorica, 4. r. OŠ »P. B. Domen« Sovodnje, OŠ Romljan.

Prijetno presenečenje je bil tudi nastop baletne skupine otrok, ki vadijo v novi telovadnici ob Katoliškem domu pod vodstvom Betke Pelos.

Veseli popoldan je sklenila velika pevska skupina osnovnošolcev z vse Goriške s skupnimi pesmimi pod vodstvom Kety Tabaj ob klavirski spremljavi Mirana Devetaka. Ob izhodu je vsak otrok (skoraj 200 jih je bilo) prejel lep spominček, delo zveste Pastirčkove sodelavke pesnice Zore Saksida, ki je izdelala tudi izvorna priznanja.

Seveda je bilo treba potolažiti tudi lačne želodčke. Za to so poskrbeli vrli goriški starši. 9. Pastirčkov dan se je zaključil z željo, da bi se vsi zopet srečali prihodnje leto na Tržaškem ob jubilejnem 10. Pastirčkovem dnevu.

Ekumensko romanje na Sv. goro

Brez pretiravanja, skupno romanje goriške in koprške škofije na Sv. goro v nedeljo 29. maja lahko imenujemo »ekumensko« romanje. Saj gre za srečanje dveh cerkvenih skupnosti, ki živita vsaka v svoji državi, a se želita ob svetogorski Materi božji srečati ob liturgiji za mir v ljubezni. Ko nas ljudi ob meji ločijo politični sistemi, gospodarski problemi, različno kulturno gledanje in vrednotenje, pa tudi jezik, nas druži skupna vera v vstalega Kristusa, skupno klicanje Sv. Duha, pripadnost vseh Cerkvi, ki je Kristusovo skrivnostno telo, in končno skupno več kot štiristoletno češčenje Matere božje na Sv. gori. Te duhovne vezi hočemo in moramo utrditi s svojim romanjem na Sv. goro.

Marija in mladi

Veliko je že napisanega o Mariji, o Jezusu in naši nebeški Materi. Vsak od vas bi verjetno napisal zanimive stvari ob vprašanju, kaj mi Marija pomeni, kaj vidim v njej ali na njej.

Vedeti veliko o Mariji še ne pomeni ljubiti in verovati. Poznati vse mogoče molitve njej v čast še ne pomeni moliti in upati v njeno pomoč in varstvo.

Kaj torej lahko Marija pomeni mlademu človeku?

Mlad človek še posebej potrebuje starše: potrebuje očeta in mamo. Zato bom hvaležen Bogu, ki me sprejema za sina ali hčer, hvaležen tudi Cerkvi in Kristusu, ki mi Marijo dajeja za mater. Božjega očetovstva in Marijinega materinstva do mene ne bi bilo brez Cerkev, to je moj odgovor tistim, ki nočejo posrednikov in ne sprejemajo Cerkev.

Kaj vidimo mladi v Mariji? Zgled, ideal, vzor, varstvo.

Zgled prve Jezusove učenke je in ostane za kristjane vedno zanimiv in blagodejen. S tiho in odgovorno sprejemljivostjo je služila božjim načrtom, skupaj z Jožefom je dala toplino in dom malemu Jezusu, spremljala je njegovo učenje in delo, z njim je trpela in upala, kot mati je spremljala napore prvih kristjanov in kot priprošnja dobila zaslužno plačilo, katero posreduje nam vsem.

Idealov si vsak mlad človek želi in jih potrebuje. Eden bleščečih je lahko brez dvoma Marija. Ob njej so se navdihovali umetniki in svetniki, izobraženci in kmetje, mladi in stari. V čem je ideal ali vzor Marija?

Vse človeške odlike, naravne in božje kreposti so v njej. Ponižna, preprosta, razumevajoča, vdana in umirjena, strpna in odločna obenem, polna miline in nežnosti, iskreno verna in polna zaupanja, preporna ljubezni do Boga in do ljudi. Vse to in še veliko več kot vse to ima ne sama zase in zaradi sebe, ampak ker je Bog tako hotel in za nas hotel.

Vse življenje ali vsaj v gotovih letih človek živi za določen ideal ali iz njega, ga išče, se ob njem primerja; isti ideal pomaga truditi se za vse dobro in mu ob uri trpljenja ali celo obupa zasveti z novo lučjo in novo močjo; to je za nas Marija. Tak ideal pa je nepremagljiv in trajen, saj ne usmerja k sebi, je navreč prosjejen. Ko človek sreča mater, nehote misli tudi na otroka. Marija vse vodi k Sinu Odrešeniku.

Marija pomaga kristjanu ohraniti »lučko milosti«. Zato daje Cerkev Marijo vsem za mater. (»Sin, glej tvoja mati; prim. In 19, 27). Zato v njej ne vidimo le vzora kreposti, zgleada za posnemanje, ampak tudi najodličnejše varstvo.

PRAKTIČNA NAVODILA

Za tiste, ki ne morejo peš na Sv. goro in nimajo lastnega avtomobila, bosta čakala po dva avtobusa na mejnem prehodu v Solkanu in v Rožni dolini; odhod z bloka po 13. uri, kakor hitro bo kak avtobus poln. Prevoznina se plača v avtobusu za to postavljenim osebom.

Avtobusi bodo vozili do Prevala. Od tu ali peš do vrha ali pa s kombijem agencije Kompas. Kombi bo vozil samo do 15. ure, ko bo ves promet z avtomobili prekinjen do 16. ure.

Mladina in drugi, ki želijo, se bodo ob 13.30 zbrali v cerkvi v Solkanu, od koder se bodo nato peš podali na Sv. goro. Tam bo maša ob 16. uri. Z obema škofoma bodo somaševali duhovniki, ki bodo to želeli. Prinesejo naj s sabo amikt, albo, cingulum in belo štolo.

Sv. pismo v češkem jeziku

Češki katoliki so končno dočakali celotno izdajo Sv. pisma v svojem jeziku. Predgovor je napisal praški nadškof kardinal František Tomášek. Doslej je bilo natisnjenih 20.000 izvodov, do konca leta pa upajo, da jih bo natisnjenih še 60.000. Za izdajo Sv. pisma skrbi skupina na Dunaju.

Verjemimo, da dokler bodo naši mladi in manj mladi imeli Marijo radi, jo častili in z življenjem posnemali, radi k njej molili ali jo vsaj tiho spoštovali, se ne bodo pogubili. Velja pa tudi obratno: če tako zgubljen človek se bo iz najgloblje blata lahko dvignil, če bo zaupno mislil in častil Marijo.

Zarko Škerlj

RAZNO

Sodelovanje med manjšinskimi strankami v Italiji

Konec prejšnjega tedna so se zbrali v Vicenzi predstavniki manjšinskih in avtonomističnih strank oz. gibanj alpskega loka. Sodelovali so med drugimi Union Valdotaïne, Slovenska skupnost, Movimento Friuli ter avtonomisti iz Veneta, Piemonta in Lombardije. Nadaljevali so razpravo o medsebojnem sodelovanju, ki se je že začelo na raznih prejšnjih srečanjih.

Posebno pozornost je tu imela diskusija o možnostih za skupne nastope na prihodnjih evropskih volitvah, ki bodo junija 1989. O tem bo seveda še tekla beseda na nadaljnjih prihodnjih srečanjih.

Srbi na Kosovu

Velika Srbija je pred zadnjo vojno obsegala Srbijo, Kosovo in Makedonijo, ki so ji pravili »Južna Srbija«. Po zadnji vojni je Makedonija postala republika, Kosovo pa »avtonomna pokrajina«, vendar vključena v srbsko republiko, kakor Vojvodina. Srbi so svoj čas tudi namerno naseljevali te južne pokrajine s svojim prebivalstvom. Tako je npr. na Kosovu leta 1941 bilo 35% prebivalstva Srbov. Po vojni, zlasti po padcu Rankovića se je začelo izseljevanje Srbov s Kosova. Leta 1961 jih je bilo še 27%, petnajst let kasneje pa že manj kot 9%.

Srbi se izseljujejo, ker albanski muslimani vršijo nad njimi vseh vrst tihega nasilja (požigi zrelega žita na njivi in hiš, nasilje nad ženskami in otroki ipd.).

Novi pravoslavni svetniki

Ruska pravoslavna Cerkev od leta 1903 dalje ni razglašala novih svetnikov. Za tisočletno pokristjanjanja Rusije pa je napovedano, da bo razglasila 7 novih svetnikov. Med njimi bo šest menihov in en laik - grof. Posebno pozornost vzbuja razglašenje za svetnika meniha in znamenitega slikarja ikon Andreja Rubljeva.

Iz Beneške Slovenije

Duhovniška smrt

V Sovodnjah pod Matajurjem je umrl dolgoletni župnik Antonio Modonutti; v tej fari je župnikoval od leta 1950.

Pok. župnik se je rodil v Orsariji leta 1916. V mašnika je bil posvečen leta 1939. Ker so takrat imeli v videmski nadškofiji preveč duhovnikov, je mladi Modonutti odšel v Istro in bil za župnika v Lovranu in v Moščenicah blizu Opatije. Naučil se je hrvaščine in ljudem služil v njihovem jeziku. Po vojni se je leta 1950 vrnil v videmsko škofijo in prevzel dušno pastirstvo v Sovodnjah pod Matajurjem.

Lani v oktobru je zbolel in se zdravil v bolnišnici. Zdelo se je, da je ozdravel. Veliki teden se je vrnil v župnijo, toda prav na velikonočno jutro ga je znova obšla slabost in 15. aprila je v bolnišnici umrl.

Pokopal ga je nadškof Battisti ob prisotnosti pomožnih škofov Brolla in Pizzonija ter številnih sobratov. Pogreb je bil v Sovodnjah.

Cerkev v Benečiji v stiski

Kot poroča »Dom«, so dušno pastirstvo v špeterski dekaniji preuredili. Predvsem so ukiniteli nekatere župnije; ostalo jih je 11. Te so združili v pastoralne cone, ki jih je pet, vseh duhovnikov v dekaniji pa 12; nekateri so že v letih.

Kako sedaj razmestiti duhovnike, ko so nekatere župnije prazne? Na nove moči ni računati, ker je prebivalstva malo in ker so življenjski pogoji v beneških dolinah težki. Vse kaže, da bo ostala ta ali ona župnija brez nedeljske maše ali vsaj brez rednega dušnega pastirja.

Nadškof Battisti se tega zaveda, zato je že svetoval, naj se v takih župnijah ljudje ob nedeljah zbirajo sami k bogoslužju besede, ki naj ga vodi kak laik. Podobno torej kot delajo v misijonih. Dr. Emil Cencig je ob takšni perspektivi zavzdihnil: »De bi ne zmolili "te suhe maše" našemu beneškemu narodu.«

Z GORIŠKEGA

Predstavitve zaščitnega zakona

V Gorici je bil v ponedeljek 16. maja v prostorih Palace Hotela sestanek SSK o zaščitnem zakonu za slovensko manjšino. Prisoten je bil tudi valdostanski senator Dujany. O tem več prihodnjic.

Sindikalno vrenje v tovarni »Manifattura goriziana«

25. novembra 1986 je sindikalna zveza Cgil-Cisl-Uil v občini Sovodnje in na območju Goriške industrijske cone organizirala pohod od tekstilne tovarne »Manifattura goriziana« do županstva v Sovodnjah. Namen te protestne akcije je bil, da sovdenska občinska uprava spremeni svoj regulacijski načrt in s tem ugodi omenjenemu podjetju, ki je sklenilo postaviti nove obrate, v katerih naj bi bilo zaposlenih 80 do 100 novih delavcev. Organizatorji pohoda so s svojo akcijo uspeli, saj je občinski svet na seji 24. febr. 1987 z glasovi večine odobril spremembe regulacijskega načrta.

Zgodilo pa se je, kot pravi pregovor: »Tresla se je gora, rodila se je miš.« Kajti namesto predvidenih novih stavb je podjetje skoraj povsem obnovilo stare obrate in vložilo v to prenovno ter nakup sodobnih strojev nad 20 milijard lir, medtem ko naj bi načrtovana razširitev tovarne stala okrog 25 milijard lir.

Tovarna je lani delala s polno paro. V največjih oddelkih je njeno vodstvo sporazumno s sindikalno zvezo uvedlo štiri dnevne izmene z 32 tedenskimi urami, ne glede na nedelje in praznike, obenem pa je na podlagi zakona o začasnem poslovanju, kateri predvideva za podjetja določene ugodnosti, zaposlilo 132 mladih. Od teh je približno sedaj že polovica stalno zaposlenih.

V letošnjem januarju pa je prišlo med delavci in vodstvom podjetja zaradi napovedanega odpusta 16 delavcev do prvih napetosti, čemur so sledile razčlenjene stavke. Ta skupina delavcev je bila postavljena za dobo šestih mesecev v izredno dopolnilno blagajno.

V letošnjem aprilu je podjetje odpovedalo sporazum o delu izmen v oddelkih barvarne in konfekcije. V vsakem oddelku naj bi bila ena izmena manj, kar pomeni nadaljnjo odvečno delovno silo. Zavoljo tega so delavci uprizorili 25-urno stavko in imeli 26. aprila dveurno zborovanje pred tovarno.

Ostaja bojazen, da bo preureditev urinikov dela vplivala tudi na druge oddelke tovarne, v bližnji bodočnosti pa da pride do odpovedi izmen tudi v oddelku bombažne tkalnice, kjer je zaposlenih največ delavcev. Prizadeti bi bili zlasti starejši.

Upajmo pa, da do hujšega ne pride in da bo podjetje s svojimi izdelki ponovno prodrla na svetovni trg, zlasti sedaj, ko je tovarno tako sodobno preurenilo.

R. D.

Slovenci na Laškem

Spomladanski romarski izlet smo letos imeli v nedeljo 15. maja. Po kratkem postanku v kraju Motta di Livenza, kjer je znana bazilika »Madonna dei miracoli«, smo prispeli v Conegliano, kjer smo imeli v cerkvi »Madonna delle grazie« sv. mašo, ki jo je daroval g. A. Kodelja in ki jo je dopolnil s primernim petjem ženski pevski zbor.

Po kosilu ob jezeru Revine smo dospeli na cilj naše poti v kraj, kjer se je rodil beneški umetnik A. Canova. Seznanili smo se tudi z mnogovrstnim delovanjem tega kiparja in si ogledali »Gipsoteke« oz. muzej iz sadre v njegovi rojstni hiši.

Kraj Possegno nudi poleg tega še številne naravne lepote in spominja na naše briško okolje. Nad vsem pa kraljuje mogočna cerkev, ki jo je dal zgraditi Canova.

Marijino svetišče v tem kraju pa je bil glavni cilj našega romanja. Tudi to svetišče je oblikoval omenjeni umetnik. Tu smo Marijo počastili in se ji zahvalili za prijetni dan z molitvijo in pesmijo. Na povratku smo še dolgo prepevali in se zadovoljni vrnili domov. - K. M.

Častni doktorat škofu Laszlu

Teološka fakulteta v Zagrebu je na posebni slovesnosti podelila častni doktorat škofu Laszlu, ki vodi škofijo na Gradiščanskem v Avstriji. Tam živi mnogo Hrvatov. Kardinal Kuharić je v govoru poudaril zasluge škofa Laszla za ohranjanje vere in hrvaške kulture.

Slovesnosti se je udeležil tudi ljubljanski nadškof in metropolit dr. Al. Suštar, ki je škofu Laszlu čestital za to doktorat in se mu istočasno zahvalil za njegovo skrb za narodne manjšine.

Oči vseh, posebno presenečenih otrok, ki so se gnetli okoli odra, so pozorno sledile hitrim kretnjam čarodeja. Gospod Mirko Žerjav pa je vse lepo, pošteno vlekkel za nos...

Sv. maša sožitja dveh zborov

Zbor cerkve sv. Ignacija in zbor Lojze Bratuž iz Gorice sta pod vodstvom dirigenta Stanka Jericija družno naštudiralata latinsko mašo manj znanega italijanskega renesančnega skladatelja, Gallusovega sodobnika Bianciardija. Maša je osemglasna in napisana za dva mešana zbora v značilnem slogu beneške komp. šole, ki je gojila predvsem kompozicijsko tehniko dvozborskega in odmeva in si tako utirala pot razširitve v mnogostranstvo zvočnega izražanja.

Mašo sta pod vodstvom svojega dirigenta izvedla družno z mašno daritvijo za Veliko noč v cerkvi sv. Ignacija na Travniku v Gorici. Sledile so še ponovitve. Z njo bosta zbora gostovala tudi v drugih krajih Italije in Avstrije.

V primeru Bianciardijeve osemglasne maše je označba dvozborske nevdružna, če imamo v mislih odmevno petje dveh zborov, ki ga nikakor ne moremo dojemati s preveč šolsko označbo, saj nas je poutvaritev prepričala o obrnjeni prvotno pomenski vlogi obeh zborov. Če je prvi zbor ponavljal poutvaritev, nas je drugi zbor L. Bratuž v vokalno tehničnem pogledu prepričal ne z izrazom odmeva, pač pa z globino podoživljanja, ki je značilna za komorno muziciranje. Prav omenjenemu fenomenu — božjemu daru Slovencem — bi se kazalo še bolj posvetiti.

Da sta se dirigenta in vodstvi zborov odločila za študij dovolj zahtevne maše, je modro, saj je nedvomno plod globljega spoznanja, v katerem gre za duhovni prikaz odnosa skladatelja in dirigenta do vseh delov mašne oblike in celote, do moči vere, stilnega in umetnosti, zgodovinskega vrednotenja spoznanj in ne nazadnje za odnos do enovitega poteka mašne daritve.

Okvirna analiza Bianciardijeve mašne oblike razkriva skladatelja kot poznavalca različnih kompozicijskih tokov tedanjega časa, pa tudi da jih je obvladoval, v sebi predelaval in jih družil v povsem svojiski, dovolj prepričljiv in dognan oblikovni model. Pri vsem pa se je opiral na idejno osnovo beneške šole in tudi na breg spogledovanja in vključevanja oblikovnih vzorcev, predvsem mojstra Iasquina Des Preza, s katerim se je, po kompozicijskih sodeč, zelo rad poistovetil tudi naš Gallus, G. Palestrina in drugi — verjetno v znak zahvale in spoštovanja do mojstra. Ne glede na posnete zglede drugih skladateljev (zglede, da je bilo posnemanje tudi moda) nas je Bianciardijeva maša prepričala z enovitostjo zvočne izpovedi.

Zbor cerkve sv. Ignacija, ki je pozunaljal zvočno sporočilo, in drugi L. Bratuž, ki je ponotranjal izrazno izpoved, sta tako poutvarila integralnost tonske izpovedi, ki je nedvomno sad sožitja dveh narodovih duš.

Na poti k še večji učinkovitosti, s katero se odlikuje zbor Sv. Ignacija, bi kazalo posvetiti več skrbi ravnovesju znotraj posameznih pevskih skupin (soprani) in skupnemu ravnotežju. V tem oziru je deloval oz. učinkoval zbor L. Bratuž bolj kompaktno in zlito v različnih dinamičnih stopnjah. Zdi se, da je pri oblikovanju drugega zbora, ki je ponotranjal izpoved, stala za njim drugačna interpretativna želja, ne v smislu odmeva prve-

mu zboru, kot je to običaj, pač pa želja tudi odmev povsebnosti z izpovedjo.

Izvedba maše v cerkvi sv. Ignacija se je zrcalila z občutkom večje akustične distance obeh zborov kot pa izvedba v cerkvi Srca Jezusovega, v kateri so v smislu dvozborskega izveneli le visoki predvsem ženski glasovi.

Zanimivo in poučno za poslušalce in izvajalce bi bilo slišati izvedbo maše v avtentičnem prostoru, v cerkvi sv. Marka v Benetkah, v kateri se je porajalo dvozborske in v okviru katere je delovala beneška šola. O predlagani ideji kaže razmisliti.

Stefan Mavri

IZREDNA ŠMARNIČNA POBOŽNOST v Marijinem letu v Nabražini

Torek 24. maja: Marija Pomočnica kristjanov: poleg govora in litanij nastop odličnega zbora.

Od srede do sobote: šmarnične govore bo imel dr. Janez Jenko, ljudski misijonar in pisatelj številnih verskih publikacij. Seveda bodo še stanovska srečanja in priložnost za spoved.

V soboto 28. maja bo ob 20. uri pred Marijino kapelico nad postajo zaključek z govorom, petjem mešanega zbora in posvetitvijo Mariji. Sodelovala bo tudi nabrežinska godba.

Slovensko dobrodelno društvo v Trstu

Slovensko dobrodelno društvo v Trstu obhaja letos štiridesetletnico svoje ustanovitve. Na občnem zboru 5. maja letos je predsednik prof. Ivan Artač podal pregled dolgoletnega društvenega delovanja. Od prvotno mnogostranske aktivnosti (pririsanja dobrodelnih, zabavnih in prosvetnih prireditev, izletov, organiziranja mladinskih počitniških kolonij itd.) se je društvo v novih razmerah predvsem posvetilo svojemu izvirnemu namenu: podpiranju socialno ogroženih oseb in še zlasti slovenske študirajoče mladine. V tem je prav v letu 1987 doseglo pomemben napredek. Razširilo je svoje tradicionalno Miklavževo obdarovanje mladih slovenskih šolarjev tudi na Goriško in na Slovensko Benečijo. Razdeljenih je bilo nad 350 zavojev v skupni vrednosti 4.258.000 lir.

V počastitev pokojnega gospodarstvenika Mihaela Flajbana, ki je v oporoki zapustil društvu svoje premoženje, je društvo prvič razpisalo in podelilo študijsko štipendijo 2.000.000 lir, ki jo je pomenovalo po pokojniku. Poleg tega je iz istega sklada podelilo trem enkratne podpore po 400.000 lir, medtem ko je za ostale socialne podpore izdalo 4.200.000 lir. Tako je v letu 1987 razdelilo v dobrodelne namene skupno 11.658.000 lir.

Za kritje teh izdatkov je društvo zbralo in dobilo 8.840.000 lir prispevkov javnih ustanov, podjetij in zasebnikov, preostalo razliko pa je krilo s čistim dohodkom svojega premoženja. Na občnem zboru Slovenskega dobrodelnega društva se je predsednik toplo zahvalil vsem podpornikom, ki društvu omogočajo njegovo uspešno delovanje.

»Pod kolonializmom smo lahko protestirali, ker smo imeli ljudstvo za seboj. Danes smo še kolonizirani, medtem ko se ljudstvu laže, da smo svobodni.«

ODREŠENJSKO OBZORJE ZAZNAMOVANO S KRIZEM

Z belgijsko kolonizacijo ob koncu 19. stoletja se začne novejša zgodovina Zaira. Res, za njegovo samostojnost je belgijska uprava (direktno) naredila malo ali nič, res pa je tudi, da je bila to ena najmilejših oblik mačehovstva. Vzporedno z materialnim izgrajevanjem, ki so ga vzpodbujali kolonizatorji in priseljenci, so misijonarji zaorali globoke brazde med ljudstvom in mu vseskozi nudili omiko, zdravstveno in moralno pomoč, zlasti pa mu oznanjali osvobajajoče Kristusovo veselo oznanilo na deželi in v mestih; v tovarnah, šolah, klinikah, kasarnah, zaporih... Kljub težavam je Cerkev še danes navzoča tudi v teh ustanovah.

Leta 1800 je belgijski pater Gabriel Grierson v Kisanganiju postavil prvi misijon. Prihajali so redovniki in redovnice: franciskani, karmeličani, dominikanci, benediktinci, jezuiti, salezijanci in drugi, s posebnim uspehom pa misijonarji breznačajnega srca Marijinega in beli očete. Skoraj vsi ti imajo danes v svojih vrstah tudi mučence. Odprla se je silna dejavnost

Škof Bellomi med slovenskimi verniki v Štramarju

Med svojim štiridnevnim pastoralnim obiskom v župniji Zavleje je tržaški škof L. Bellomi dva dneva posvetil slovenskim vernikom. Tako je v ponedeljek 9. maja zanje maševal v cerkvi sv. Ivana v Štramarju, kjer so se zbrali v lepem številu. V njihovem imenu je škofa pozdravila Rožica Barut Makor, ki mu je med drugimi prikazala probleme, ki težijo slovenske vernike v žaveljski župniji. Med temi je zlasti potreba po popravilu stare cerkve sv. Ivana v Štramarju, na katero so domačini navezani.

O tem in še drugih problemih je bil govor tudi na širšem srečanju po maši. Slovenski verniki so namreč g. škofu orisali težave, ki jih imajo kot člani manjšine v okviru župnijske skupnosti, vključno na ravni odnosov z župnikom večinskega naroda. Škof je pozorno poslušal izvajanja slovenskih vernikov in obljubil, da se bo zavzel za razčiščenje. V ta namen bo poskrbel, da pride v kratkem do srečanja, kjer naj bi se obstoječi problemi skušali rešiti na najboljši način.

Tržaško škofijsko romanje na Monte Berico

Škofijski odbor za Marijino leto prireja romanje na Monte Berico pod vodstvom g. škofa Bellomija. Romanje bo v soboto 18. junija z vlakom, ki bo odpeljal s tržaške postaje ob 6.20; prihod v Vicenzo ob 9.30. Romarji bodo šli peš v spokorni procesiji do cerkve. Kdor se ne bo čutil iti peš, se bo lahko poslužil avtobusa. Maševal bo g. škof. Pred mašo bo priložnost za spoved.

Kosilo bo na voljo v Romarskem domu (Casa del Pellegrino) v samopostrežbi za 15.500 lir.

Povratek s postaje v Vicenzi ob 17.15, prihod na tržaško postajo pa ob 20.30. Stroški za vlak so 16.000 lir. Ob vpisu se je treba prijaviti tudi za morebitno kosilo.

Vpis je v župnijskih uradih in pri slovenskih duhovnikih v mestu in traja do 31. maja.

Bane

V ponedeljek 16. maja smo pokopali Romana Malalana. Umril je dve leti za

najstarejšim bratom Pavlom in le nekaj mesecev po bratu Ivanu. Zena Albina je odšla pred njim ne dolgo let od tega.

Za patrona sv. Florijana je še ob palici prišel v cerkev kar celo uro pred začetkom maše. Izhajal je namreč iz dobe, ko je bila cerkvena vernost še zavestno živa v družinah in vaški skupnosti. Na to je postal pozoren tudi g. škof ob zadnjem pastirskem obisku pri Banah.

Z odhodom Romana se nedvomno zaključuje neko tradicionalno obdobje. Toda vse kaže, da bodo pognale nove oblike življenja, tudi verskega. Vsekakor smo Romanu in njegovemu, ki so že odšli k Očetu, hvaležni za možati zged življenja po veri.

Hčerki in sinu z družinama ter vsem številnim sorodnikom izrekamo iskreno sožalje, za pokojnega očeta Romana pa molimo. - *Župnik*

Izbrani glavni kandidati SSK za upravne volitve

Pokrajinski svet SSK v Trstu je na svoji seji 13. maja obravnaval sestavo kandidatnih list za tržaški pokrajinski svet, tržaški občinski svet in rajonske sosvete. Na osnovi doslej opravljenih stikov je izbral glavne kandidate, ki so prišli v poštev na vrh zadevnih kandidatnih list. Pri tem je bilo potrjeno načelo o več nosilcih, podobno kot za deželne volitve.

Tako bodo listo za obnovitev tržaškega občinskega sveta sestavljali Aleš Lokar, Humbert Mamolo, Boris Slama in Peter Močnik, za pokrajinske volitve pa Zorko Harej in Rafko Dolhar. Za ta kriterij se je SSK odločila iz več razlogov, predvsem pa zato, da dá možnost čim večje izbire. Dokončno sestavo kandidatnih list bo pokrajinski svet SSK določil na seji 26. maja.

Končno naj omenimo, da listo za deželne volitve v tržaškem volilnem okrožju (ki šteje 14 mest) sestavljajo po abecednem redu (z izjemo goriškega kandidata) Bojan Brezigar, Mirko Špacapan iz Gorice, Zorko Harej, Ivo Jevnikar, Aleš Lokar.

Še o procesiji v Barkovljah

Pojasnilo gđ. Zore Piščančeve podpisem z obema rokama. Vendar naj bi bili tudi zbranstvo in molitve pri slovenskih procesijah v Barkovljah podobni tisti 1. maja zvečer, ker samo to bo v čast narodu, ki ga narodne noše predstavljajo. - F.V.

SKPD »F. B. SEDEJ« - ŠTEVERJAN vabi na

Briški praznik

med Borovci v Števerjanu

Sobota 21. maja ob 20.30: tekmovanje v briškoli (1. nagrada dva prašička), prosta zabava z ansambлом Happy day's iz Trsta;

Nedelja 22. maja ob 18. uri: nastop gojencev glasbenih šol iz Števerjana in Nove Gorice ter baletne skupine iz Štandreža, prosta zabava z ansambлом Prijatelji.

V primeru slabega vremena bo tekmovanje v briškoli v Sedejevem domu.

PD MACKOLJE vabi 28., 29. in 30. maja na tradicionalni

PRAZNIK ČEŠENJ

V nedeljo ob 18. uri je na sporedu kulturni program. Vsak večer prosta zabava z ansambлом Taims.

Iz dejavnosti tržaških skavtov

Tržaško pokrajinsko vodstvo SZSO je imelo v petek 13. maja svojo redno mesečno sejo, na kateri je najprej ocenilo bogato delovanje preteklega obdobja.

Poleg tedenskih sestankov in jurjevanja, o katerem smo že poročali, je organizacija pripravila več pobud, od katerih naj na prvem mestu omenim vrsto velikonočnih duhovnih srečanj, od duhovnih obnov za veji volčičev in veveric ter izvidnikov in vodnic do sodelovanja pri spokornem bogoslužju v stolnici sv. Justa in križevga pota na Repentabru na Veliki petek.

V nedeljo 10. aprila je bil nato gost naše organizacije znani kubanski mimik Andrés Valdés. S svojo umetniško dovršeno predstavo je v dvorani Marijinega doma v ul. Risorta navdušil gledalce in ob koncu odgovarjal na vprašanja, ki so mu jih postavljali.

Nekaj predstavnikov naše organizacije se je v soboto 16. aprila udeležilo procesije z baklami in svečami v Glinščici od cerkvice na Pečah do izhoda doline ob obletnici obnovitve tega romarskega svetišča.

Ob koncu naj omenim še sodelovanje pri posebnem pohodu po goriškem Krasu za starejše člane v organizaciji, ki mu v skavtskem žargonu pravimo »Challenge« in ki so ga goriški bratje priredili v nedeljo 17. aprila.

V drugem delu seje pa je pokrajinsko vodstvo obravnavalo predvsem bodoče pobude.

Za vejo volčičev in veveric naj spomnim na razstavo kmečkoga orodja v Medji vasi, ki jo za nedeljo 22. maja prireja Šestorica iz Devina.

V nedeljo 29. maja bo po tržaškem Krasu pohod, ki ga prireja veja izvidnikov in vodnic ob zaključku podviga v naravi.

Najstarejša veja, roverji in popotnice pa se mislijo udeležiti romanja k Sv. Emi na Koroško in srečanja s papežem v dneh od 24. do 26. junija.

Naj ob koncu napovemo še datume letošnjih poletnih taborov za vse veje: veja VV: od 2. do 12. avgusta; veja IV: tabor A (1., 2. in 3. četa) od 18. julija do 1. avgusta; tabor B (4. in 5. četa) od 25. julija do 8. avgusta; potovalni tabor (Pota '88) od 11. do 21. julija.

Sožalje

Župnijski pastoralni svet sv. Jerneja na Opčinah izreka skupaj z župnikom ge. Karmeli, ki je članica Sveta in duša cerkvene petja pri Banah, bratu Marjotu, njenim družinam ter vsem sorodnikom pristržno prijateljsko sožalje ob smrti očeta Romana.

Cerkevni pevski zbor v Borštu izreka občuteno sožalje članu zbora Stevu Zaharju ob smrti njegove mame Milene.

Zaire: tegobe in upi ljudstva pod palmami

TEMNA STRAN ČLOVEŠKE ZGODOVINE

Ob koncu 15. stoletja, ko so portugalski pomorščaki in za njimi razni raziskovalci prodirali v notranjost Afrike, so tudi misijonarji pripluli po reki Kongo v osrčje Zaira. Če bi se v tistem času pokristjanjevanje nadaljevalo, bi bila danes podoba Afrike gotovo drugačna. Tako pa so morala preteči še tri burna in mračna stoletja.

V tem času skozi Afriko (in Zaire) vodijo edinstvena trgovska pota v zgodovini: za Portugalci še Španci, Angleži, Indijci, Kitajci in drugi, zlasti pa Arabci lovijo črnce, jih kupujejo in preprodajo v sužnost na obalah Atlantika in Indijskega oceana. Na tej sramotni strani človeške zgodovine torej niso zapisana le imena evropskih kolonialistov. In ta stran še ni popolnoma izpisana. Interesi velikih sil Zahoda in Vzhoda ter njihovih satelitov (Kuba) namreč še naprej hočejo s črnsko krvjo pisati afriško zgodovino. Prav so predvidevali Francozi v 60-tih letih: »Ko se mi (zahodni kolonialisti) umaknemo iz Afrike, bodo drugi zavzeli naše mesto.« L. S. Senghor, afriški velikan duha in zagovornik afriškega socializma pa pravi:

po misijonih, ki so posejani po prostranem ozemlju. V Zairu delujejo tudi slovenski misijonarji: Mojca Karničnik, Marcel Kerševan, Tone Pačnik. V Kongu sta delovala tudi misijonski brat Karel Kerševan ter salezijanec Alojzij Slavko Snoj.

Prav v mestu Kisangani, kjer je bil zasajen prvi misijonski križ, so nemiri leta 1954 terjali 54 življenj misijonarjev in misijonark, ki so iz ljubezni do ljudstva hoteli z njim deliti usodo. Tem mučencem se je v naslednjih letih pridružilo še kakih 130 življenjskih žrtev misijonarjev in misijonark, mnogo pa je bilo tudi izgnanih. Brezštevilni zairski kristjani, katehisti, redovniki, redovnice in duhovniki so zavoljo svoje vere morali trpeti razna ponižanja in preganjanja (ne samo ob spreminjanju krstnih imen). Dogajalo se je, da so vojaki navalili na kristjane, zbrane v preprostih vaških cerkvah k molitvi. Prav vojska tudi danes vznemirja svoje rojake z nasiljem, na razne načine izsiljuje svoje prednosti, od ljudstva pa denar. In zopet se potrjuje resničnost starokrščanskega (Tertulijanovega) reka: »Kri mučencev je seme novih kristjanov.«

UPANJE V VELIKO PRIHODNOST

Leta 1900 je bilo v Zairu 50 tisoč kristjanov, danes jih je 11 milijonov (40% prebivalstva). S tem odstotkom je Zaire med prvimi v Afriki. Približno dva milijona

na je protestantov ter milijon in pol je kimbanguistov. Ti so pripadniki Simona Kimbangu-ja, ki je tu ustanovil posebno sekto, navdihuje pa se ob Svetem pismu. Kimbanguisti so tolerantni do kristjanov in jih imajo za svoje brate. Po mnenju Tajništva za nekrstjane je na taka gibanja, ki so preživela pričevalno in mučeniško življenje svojega ustanovitelja, treba gledati z razumevanjem in s simpatijo.

Ostalo so animisti. Animizem je oblika preprostega izvirnega afriškega verovanja, ki kljub različnostim v glavnem izpoveduje vero v enega Boga, v posmrtno življenje in pobožanstvenje prednikov. Animisti živijo po strogih moralnih principih svojih plemen, cenijo monogamijo, ki je na preizkušnji le, če v zakonu ni otrok, ter sorazmerno lahko in radi sprejemajo krščanstvo. Razodetje namreč prečiščuje njihovo vero in ljubezen do življenja ter do otrok, jih utrjuje v njihovem pojmovanju družine ter človeškega dostojanstva in ohranja njihove dobre navade. Krščanstvo jih ob vsem tem osvobaja strahu pred raznimi pojavi v naravi in vesolju, pred samovoljnostjo vedečevalcev in pred dvomljivostjo vračev, saj jim oznanja Boga, ki je Ljubezen, Pot, Resnica in Življenje.

Leta 1917 je bil posvečen prvi domači duhovnik, leta 1956 dobijo svojega prvega škofa in 1959 se lahko pohvalijo v glav-

nem z domačo hierarhijo, ki danes šteje 53 škofov s kardinalom Jožefom Malulo, nadškofom v Kinšasi, in so močna opora ljudstvu. (Le 4 rezidencialni škofje so tu.) Število duhovnikov naglo narašča. Malih semeniščnikov je blizu 4.000. Posebnost zairske in afriške Cerkev pa je v tem, da ogromno laičnih voditeljev temeljnih občestev in katehistov bistveno pripomore k njeni življenjskosti in rasti.

Od vsega začetka je bila Cerkev, kljub kolonialnim razmeram, nosilka omike in šolstva ter zdravstva. Leta 1956 ustanovi v Kinšasi univerzo Louvanium, prvo v Afriki, ki jo kasneje podpržavijo. V trenutku osamosvojitve, ko je kolonialna oblast deželi zapustila menda vsega 12 diplomiranih kadrov (nobene inženirja, 3 zdravnike...), je Cerkev imela nekaj sto domačih duhovnikov, redovnikov in redovnic ter množico katehistov. Prav ta Cerkev je bila deležna sovražnega natolcevanja, čeprav je utirala pot afrikanizaciji skozi vse obdobje kolonialne uprave. To potrjujejo njeni sadovi, kljub spodrsrlajem v preteklosti in sedanjim mladostnim viharnosti, ki je lastna mladim cerkvam. Zakorenjena je med ljudstvom. Cerkev v Zairu je tudi zavetje svobode, ker brani človekove pravice, vzbuja pogum in upanje v svetlejšo narodovo bodočnost.

KONEC

goriške novice

Slovenska duhovnija v Gorici

Na praznik Gospodovega vnebohoda, v nedeljo 15. maja smo imeli pri slovenski maši na Placuti prvo sv. obhajilo naših otrok. Bilo jih je deset. Lepo je sodelovala z njimi naša mladina zlasti s petjem ob spremljavi harmonija ali kitar. Posebno je ganilo solo petje treh prvoobhajank. Vodja naše slovenske duhovnije g. Cvetko Zbogor je ob pomoči s. Dominike lepo pripravil otroke in nedeljski obred tega prvega njihovega srečanja z evharističnim Kristusom.

K popoldanskemu blagoslovu pri Sv. Ivanu so prišli vsi prvoobhajanci skupno s starši, kjer so v spomin na ta lepi dan prejeli mašno knjižico, spominsko podobico in običajni kolač. Hvala Bogu za ta dan v naši duhovniji!

Goriška občinska uprava

Zasedanje sveta. V tem času je delovna organov goriške občinske uprave kar se da živahno. Pred kratkim se je rešila kriza ob izstopu socialno demokratskega odbornika Zucallija (ki je prestopil v PSD), katerega je nasledil svetovalec Esposito iz vrst PSDI. Občinski odbor se v glavnem redno sestaja in sklepa o tekočih zadevah. Na eni zadnjih sej je sprejel nekaj predlogov komisije za mestno toponomastiko s poimenovanjem novih ulic in trgov. Na enem prihodnjih zasedanj bo komisija predložila še nekaj imen, med njimi tudi kako pomembno slovensko.

Občinski svet se tudi veliko sestaja, saj ima pred seboj zlasti vprašanje letnega proračuna. Na eni zadnjih sej je občinski svet tudi počastil spomin pokojnega predsednika goriške Slovenske skupnosti Gradimira Gradnika. Na seji v ponedeljek 16. maja je med drugim nastopila dr. Harjet Dornik-Klanjšček kot predsednik upravnega odbora občinske lekarne v Štandrežu in podala letno poročilo o delovanju. Prav tako so svetovalci poslušali poročilo predsednika Mestnih podjetij, nakar so začeli z razpravo o občinskem proračunu.

Dekliški zbor učiteljskega »Simon Gregorčič« v Zagorju ob Savi

Od 19. do 21. maja bo v dvorani Delavskega doma v Zagorju ob Savi XI. republiška revija pevske zborov Slovenije. Revija prirejajo vsaki dve leti ZKOS, MPZS in ZKO Zagorje ob Savi.

Na sedmih koncertih bo skupno nastopilo v otroški, mladinski, dekliski in mešani mladinski zasedbi 50 zborov iz vseh krajev Slovenije. Vsak zbor bo odpel tri pesmi iz različnih slogovnih obdobij. Med temi mora biti tudi sodobna skladba, napisana po letu 1975, ena pa ljudska ali v priredbi. Prvič bodo Goriško zastopale dekleta učiteljskega »S. Gregorčič« pod vodstvom prof. Franke Zgavec. S sporedom skladb G. P. da Palestrina, Š. Mavrija in O. Di Piazza bodo nastopile na zadnjem, slavnostnem koncertu v soboto 21. maja.

Razstava učnih pripomočkov

Odbor za učništvo SKGZ v sodelovanju s Tržaško knjigarno in IRRSAE (Deželni inštitut za pedagoško raziskovanje, eksperimentiranje in izpopolnjevanje) prireja razstavo učil in učnih pripomočkov iz Slovenije za vrtec in osnovno šolo. Pobuda je namenjena vzgojiteljem in učiteljem, zato bo gradivo razstavljeno v Trstu v Tržaški knjigarni od torka 17. do sobote 21. maja med rednim delovnim časom, v Gorici pa v Kulturnem domu v ul. Brass, od torka 24. do sobote 28. maja, vsak popoldan od 17. do 19. ure. Na ogled bodo najnovejši učbeniki in priročniki, otroška in mladinska literatura, številna učila in avdiovizualna sredstva, prvič zbrani na enem same razstavišču v zamejskem prostoru.

Praznik špargljev v Štandrežu

V Štandrežu so v polnem teku priprave na Praznik špargljev, ki se bo pričel v soboto 28. maja in nadaljeval v nedeljo 29. maja ter v soboto 4. in nedeljo 5. junija.

Člani PD »Štandrež« pripravljajo pester program, ki bo obsegal poleg proste zabave tudi kulturni del.

Prvo nedeljo bo slikarski ex tempore za šole in nastop štandredške ritmične skupine ter baletne skupine od Sv. Ane. Drugo nedeljo pa bodo nastopili pevski zbori in člani štandredške dramske skupine z veseloigro.

Na voljo bodo seveda odlični šparglji,

domača jedaja in pijača. Za prosto zabavo bosta igrala ansambla Prijatelji in Harmony.

Štandrež

Prvo sv. obhajilo. V nedeljo 15. maja smo imeli v naši župniji to lepo slovesnost. 12 naših otrok in sicer 8 dečkov in 4 deklice je prvokrat prejelo nebeški kruh življenja. Že 7 mesecev prej so se pripravljali na to srečanje z Jezusom in ga željno pričakovali. Pri pripravi otrok sta z dušnim pastirjem sodelovali: za nauk Anka Komjanc, za petje pa organistinja Elvira Chiabai. Za bližnje duhovno pripravo se je pridružil kot spovednik še g. misijonar Stanko Lipovšek CM. Cerkev in oltarje so okrasile Vera Paškulin, Angela in Jolanda Perpiciano in še skupina dobrih žena.

Bogoslužna slovesnost je zbrano potekala. Ob veselim pritrkovanju so prvoobhajanci stopili v cerkev in najprej obnovili krstne obljube, nato pa sodelovali pri sveti daritvi z molitvijo, branjem mašnih beril, skupnimi prošnjami in poklonitvijo darov. Sv. obhajila so se z njimi udeležili številni verniki, zlasti starši in prijatelji. Vse bogoslužje je spremljalo ubrano petje mladinskega zbora. Po maši so se prvoobhajanci zbrali, skupno s sorodniki, na zakuski v župnijski dvorani, kjer so prejeli spominsko podobico in rožni vencec.

Na večer so se spet vrnili v cerkev, da se še enkrat Bogu zahvalijo, priporočijo Materi božji in prejmejo sveti blagoslov.

Novice iz Števerjana

V preteklem tednu smo imeli v Števerjanu kar dva pogreba: v torek 10. maja smo pokopali Zorkota Maraža, ki je že nekaj let bolehal in večkrat iskal pomoči v bolnišnici. Rodil se je 23. febr. 1915 v številni družini in še kot otrok moral z družino v begunstvo. Poročil se je z Vido Debenjak, pa je moral takoj v italijansko vojsko. Kot vojak je služil na raznih koncih in tudi na ruski fronti. Iz Rusije so ga poslali nazaj v Italijo, ker je bil »nezanesljiva oseba«. Zbolel je za malarijo, vendar je ob kapitulaciji Italije stopil v NOV. Po vojni se je posvetil družini in močno izboljšal svoje posestvo. Nekaj časa je pel tudi v cerkvenem zboru. Sodeloval je tudi v kulturnih in sindikalnih društvih.

V četrtek 12. maja pa je bil pogreb Franca Hledeta od Aščevih. V torek popoldne je bil še pri pogrebu, v sredo zjutraj se je domačim čudno zdelo, da še ni vstal. Našli so ga na postelji, kjer je bil malo prej izdihnil. Rodil se je 2. avg. 1907. Ko so Nemci v Cerovem ubili njegovega brata Nandeta, je poročil vdovo Angelo Miserit, skrbel za bratove otroke in si z njo ustvaril novo družino. Nadvse je bil povezan z zemljo in posestvom ter do zadnjega na njem delal, dokler ni tako rekoč pri delu omagal.

Družinama obeh preminulih izrekamo iskreno sožalje, njima pa želimo, naj v miru počivata v domači zemlji.

Koncert mešanega zbora »Hrast« iz Doberdoba. Kritiki ab je v zadnji številki Katoliškega glasa že obširno poročal o koncertu tega zbora v nedeljo 8. maja in poudaril, da je doberdobski zbor dokazal, da je med najboljšimi pevske ansamble na Goriškem in da skupno s svojim dirigentom Hilarijem Lavrenčičem zasluži naše iskreno priznanje.

Župnijsko občestvo iz Števerjana pa tudi čuti dolžnost, da se pevcem zbora Hrast in dirigentu najiskreneje zahvali za edinstveni glasbeni užitek, ki so nam ga pripravili. Vemo, da so v pripravo vložili veliko truda. Z njimi se veselimo, ker uspeh ni izostal. Tudi koncert v Števerjanu kot že prej v Doberdobo in Štivanu je uspel nad vsa pričakovanja.

Doberdob

Goriška pokrajinska uprava v sodelovanju z društvom »Hrast« priredi v župnijski dvorani v Doberdobo glasbeni koncert treh muzikantov: G. Marcossi, flavta, L. Urđan, klarinet, V. Cesar fagot. Koncert bo v petek 20. maja ob 20.30. Vsi trije nastopajoči so docenti na tržaškem konservatoriju. Izvajali bodo dela avtorjev od 18. stol. do današnjih dni.

Družinska sreča

Družino Marjanke Cevdek Quaggiato je razveselil prihod drugorojenke. Mami in očku iskreno čestitajo pevci zbora Lojze Bratuž.

Marijino oznanjenje v prezbitariju cerkve v Štandrežu (Tone Kralj)

SKPD »Mirko Filej« v Gorici v sodelovanju z dežel. sedežem RAI v Trstu vabi na

KOMORNI KONCERT baročne glasbe

Izvajajo priznani slovenski solisti Dunja Spruk, sopran, Tomaž Lorenz, violina, Maks Strmičnik, čembalo. Na programu W. de Fesch, H. Purcell, Händl, Stamitz, Buxtehude, Bach, J. F. Zupan, Bajamonti. Cerkev sv. Karla v Semeniški ul. v Gorici **Sreda, 25. maja ob 21. uri**

Šport

Ekipa C2 - Olympia v C1!

Prav zadnje tekme letošnjega prvenstva so šele prinesle odločitev in zagotovile tako zaželjen uspeh! Naša ekipa, ki se je nahajala na tretjem mestu zavoljo slabše razlike v setih, je sicer premagala Bor s 3:1, toda Sacile, ki je bil na drugem mestu lestvice z enakim številom točk, je v Turjaku nekoliko nepričakovano izgubil z 1:3. Tako bosta Vivil in Olympia napredovala v višjo ligo, Sacile pa se bo moral za morebitno napredovanje še boriti in premagati dve moštvi iz drugih dveh dežel.

Olympijci so napredovanje zaslužili zaradi svoje zavzetosti in uigranosti ter zavoljo sposobnosti trenerja Jakopiča, ki je znal igralce navdušiti, jim vcepiti zaupanje v lastne moči, jih naučiti nekaj učinkovitih taktičnih akcij in jih s trdnostjo obvladati in voditi s klopji, kar se je poznalo zlasti v povratnem delu prvenstva, ko je Olympia samo zmagovala (razen proti Vivilu) in premagala vse tri zaporedne tekmece za drugo mesto.

Verjetno je na igralce ugodno vplivala še zavest, da igrajo za sloves svoje nove telovadnice in z svoje društvo. Močan doprinos sta dali tudi organizacijska dejavnost društvenega odbora in finančna podpora sponzorjev.

Naj gre za ta lepi uspeh iskrena zahvala igralcem, trenerju, društvenim odbornikom, sponzorjem in — zakaj ne? — zvestim navijačem!

V soboto se začnejo tekme za Pokal Furlanije-Juljske Benečije. Prvo tekmo bodo naši igrali doma proti Sacileju, nato pa zunaj proti Pratu in Vivilu.

Under 15 Dečki. V nedeljo so igrali doma prvo tekmo meddeželne faze proti Pallavolo Falconara in izgubili z 0:2. Nasprotnik je bil premočen predvsem telesno (povprečna višina 180 cm!) in tudi tehnično. Vendar so se naši kar dobro upirali v prvem nizu. Prihodno nedeljo bodo igrali povratno tekmo v Falconari (Ancona).

Prva divizija Moški. Fantje kar nimajo sreče, toda precej po krivdi nekaterih, ker jim manjkata zavzetost in čut skupnosti. Tekmo proti Ronkam so tesno izgubili z 2:3. Slabo so se odrezali tudi proti Torriani in bili premagani z 0:3.

Under 14 Dečki. V sredo so igrali proti Valu in izgubili z 0:3.

Under 14 deklice. V petek so pregazile Libertas iz Gorice s 3:0.

Martin Kramer

OBVESTILA

PDG - Nova Gorica gostuje s Kulturnem domu v Trstu z igro »Agnes Dei« v petek 20. maja ob 20.30 red A in D, v soboto 21. maja ob 20.30 red B, E in F, v nedeljo, 22. maja ob 16.30 red C in G, v torek 24. maja ob 20.30 red A in B v Kult. domu v Gorici.

ZDRUŽENJE CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV - GORICA

vabi na

Koncert Marijinih pesmi

na binkoštno nedeljo, 22. maja ob 17. uri v župnijski cerkvi v Štandrežu

Peli bodo zbori iz Štandreža, Števerjana, Podgore, Rupe-Peči, Pevme in moški zbor »Mirko Filej«

Tečaj priprave na zakon

Vrši se v Sežani, v župnišču (Trg 28. avgusta, 4) v ponedeljek 6., v sredo 8., v petek 10., v ponedeljek 13. in v sredo 15. junija ob 20. uri.

Prijavite se en teden prej po tel. 003867/73029. Slovenski duhovniki na Tržaškem vabijo mlade, naj se tečaja udeležijo, ker se tako lahko pripravijo na skupno življenje v zakonu.

Tečaj je tudi v Kopru in sicer vsako soboto ob 19. uri v veroučni dvorani v Rotundi, ul. Izolska vrata.

Mladi naj ne odlašajo na zadnje tedne pred poroko. Tudi če se ne poročijo prihodnje leto, je koristno, da se tečaja udeležijo.

Prosimo, da obvestite mlade na to pripravo!

DAROVI

Za popravila v cerkvi v Štandrežu: Dana Kuzmin 100.000; Angela Nanut 100.000; Stefanija in Rudi Nanut 50.000; druž. Markič 20.000; Milka Renčelj 100.000 lir.

V spomin Roberta Ussaia: žena ob peti obletnici smrti za Katoliški glas, za novo telovadnico, za misijone, za Sv. goro po 25.000, za rupensko cerkev in rupenski zbor po 50.000 lir.

Za cerkev v Števerjanu: Marijan in Justina Komjanc, Sovodnje namesto cvetja na grob Franca Hledeta 50.000 lir.

Za cerkvice v Cerovljah: namesto cvetja na grob Danila Terčona: Ema Legiša, Pavla Legiša, Danila in Albina po 50.000; Pina 60.000; Anica 30.000; Nada, Cana in Pepi po 10.000; Gizela Legiša 15.000; druž. Legiša (Cerovlje) in Marija Legiša (Mavhinje) po 20.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: N. N. 300.000; po ital. kaplanu 10.000; Ivan Batič 15.000; N. N. 100.000; Slavka Ferlat 5.000 lir.

Za Marijanišče na Opčinah: N. N., Opčine 50.000 lir.

Za obnovitev cerkve pri Ferlugih: Pavla Gec 50.000; druž. Danieli 100.000; druž. Ferluga Angela in Nino 50.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Ema Adami 50.000; Matija Hrvatin 50.000; MBC 30.000; N. N. 70.000; Maksi in Pavla v spomin na mamo Marijo Škerl 30.000; Elda Doles v spomin na Terezo Pertot 20.000; Mirjana Parovel 30.000; Darko in Zinka v spomin pokojnih iz družin Cervenik in Požar 100.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Tržaška kreditna banka ob odprtju poslovalnice v Rojanu 500.000; Anica Slokar 25.000; N. N. 100.000 lir.

Za ljudski misijon v Trstu: Marija Mišič 50.000 lir.

Za semenišče v Vipavi: N. N., Mačkolje namesto cvetja na grob Ignacija Štrajn 20.000 lir.

Za misijone: Marija Fabijan 50.000; N. N. 50.000 lir.

Za misijon p. V. Kosa: Tončka Sosič, Opčine 12.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

ZAHVALA

Ob težki izgubi drage

Slavice Krajnik por. Ferfolja

se iskreno zahvaljujemo g. župniku Butkoviču, pevskega zboru in vsem, ki so na kateri koli način počastili njen spomin.

Mož Franc, hči Tanja, sin Darko z družinama

Rupa, 10. maja 1988

ZAHVALA

Ob težki in nenadni izgubi dragega moža in očeta

Franca Hledeta

se iskreno zahvaljujemo g. župniku Antonu Lazarju, cerkvenemu pevskega zboru, zboru Briški grič, darovalcem cvetja in v dobre namene ter vsem, ki so z nami sočustvovali in ga spremlili na zadnji poti.

Števerjan, 13. maja 1988

Zena Angela in otroci z družinami

Sopred od 29. maja do 4. junija 1988

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.00 »Mali pevci«. 11.15 »In mirno...«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovenec v Italiji. 14.10 Nediški zvon. 15.00 Sportne vesti in prenosi z naših prireditvev.

Ponedeljek: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Prva svetovna vojna. 9.00 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 V svetu mladih. 13.20 Gospodarski tednik. 14.10 Otroški kotiček: Glasbene pravljice. 15.00 Tolstoj: Vojna in mir. 15.15 V svetu mladih. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Nediški zvon. 8.50 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Od prehrane do potrošništva. 15.00 Tolstoj: Vojna in mir. 15.15 Od prehrane do potrošništva. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Jan De Hartog: »Pod nebom zakonske postelje«. Komedija.

Sreda: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Oddaja iz Rezijske. 8.40 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Zenska in naš danes. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Od Milj do Devina. 15.00 Tolstoj: Vojna in mir. 15.15 Zenska in naš danes. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 A. Rebula: »Absalomova pripoved«.

Širite „Katoliški glas“

Četrtek: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Od Milj do Devina. 8.40 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Svet, v katerem živimo. 14.10 Na goriškem valu. 15.00 Tolstoj: Vojna in mir. 15.15 Svet, v katerem živimo. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 APZ »F. Prešeren« iz Kranja. 18.00 Spomini na Alberta Rejca.

Petek: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Na goriškem valu. 9.00 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Umetnost in kultura. 13.20 Primorska poje. 14.10 Otroški kotiček: Pisani svet. 15.00 Tolstoj: Vojna in mir. 15.15 Umetnost in kultura. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Kulturni dogodki. 8.40 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Teritorij. 14.10 Oddaja iz Kanalske doline. 15.00 Človek človeku. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Tekmovanje violiništov v Fari ob Soči. 18.00 »In mirno...«

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 18 % IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo